

ת"פ 12646/07/22 - מדינת-ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה נגד אברהם ג'מאלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12646-07-22 מדינת ישראל נ' ג'מאלי (עציר) 15 נובמבר 2022
12690-07-22

פרק 3093/2022 מספר פל"א 402690/2021

בפני כבוד השופט גיל קרזבום
המאשימה:

מדינת-ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

- נגד -
הנאשם:

אברהם ג'מאלי
באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד חאג'

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע ביום 06.10.22 במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן. באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, ובאישום השני הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, עבירה לפי סעיף 152 לחוק העונשין ועבירה של הפרעה לשוטט בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 275א וסעיף 29 לחוק העונשין.

2. כן הוסכם בין הצדדים, כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל למשך 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו. עוד סוכם, כי יוטלו על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי לטובת נפגעי העבירה.

עובדות כתב האישום המתוקן:

מבוא

3. אירועי כתב האישום שלהלן, התרחשו בעיצומה של מערכה צבאית בין מדינת ישראל לבין ארגון החמאס ברצועת עזה, אשר כונתה מבצע "שומר החומות". במהלך השעות והימים שקדמו לאירועים בכתב האישום, הייתה נתונה האוכלוסייה האזרחית במדינת ישראל תחת מתקפה של אלפי

רקטות. בה בעת, התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, על רק לאומני גזעני, שכלל תקיפות כלפי כוחות המשטרה והביטחון, וכלפי אזרחים יהודים וערבים.

אישום ראשון

אלי סעדון ואברהם שמואל רבינוביץ הם הבעלים של חברת "עכו עתירה תירות ומלונאות בע"מ" (להלן: "**החברה**") אשר בבעלותה מתחם המכונה "וילה סרא", הכולל חדרי הסבה וחמישה חדרי אירוח בעכו העתיקה (להלן: "**מתחם האירוח**"). הנאשם מתגורר עם משפחתו בבניין הנמצא מטרים ספורים מהמתחם. בתאריך 11/5/21 שהו במתחם שני אורחים. באותו מועד, בסביבות השעה 20:00, פרצו אלמונים את דלת המתחם, נכנסו אל המתחם, וזרעו הרס רב בקומה הראשונה של המתחם, זאת עשו בצוותא חדא ומתוך מניע של גזענות, בהיות המתחם בבעלות יהודים. בשלב הראשוני האורחים לא היו במקום. בשלב מסוים, שאינו ידוע למאשימה במדויק, חזרו האורחים אל המתחם וכאשר הבחינו בהרס חששו והסתגרו באחד החדרים. בהמשך הגיע למקום פ' (להלן: "**פ'**") שעובד באחזקה במספר מלונות בעיר כדי לנסות ולחלץ את שני האורחים. בעת שפ' היה במקום הגיעו כ-15 מתפרעים שזהותם אינה ידועה למאשימה ונכנסו למתחם. כאשר פ' ניסה למנוע מהם להיכנס, בעט בו אחד המתפרעים ואמר לו שלא להתערב. המתפרעים עלו לקומות העליונות של המתחם והוסיפו וזרעו בו הרס. בשלב שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם למתחם הבחין במתפרעים הורסים את המתחם ושבר באמצעות מקל מנורה שהייתה תלויה בכניסה מחוץ למתחם.

הנאשם במעשיו כמתואר הרס או פגע במזיד ושלא כדין בנכס.

אישום שני

בלילה שבין 11/5/21 - 12/5/21, החל מהשעה 20:30 ובמשך שעות ארוכות, התקהלו עשרות אנשים בסמוך לאכסניית אנ"א ומסגד אל ג'אזר בעכו העתירה (להלן: "**המקום**"), זאת מבלי שקיבלו אישור או רישיון לכך ממשטרת ישראל (להלן: "**ההתקהלות**"). המשתתפים בהתקהלות, חלקם רעולי פנים, חסמו כבישים באמצעות פחי אשפה וחפצים אחרים, יידו אבנים ובקבוקי תבערה, ירו זיקוקים וגרמו נזק לרכוש, הכל תוך הפרת השלום והסדר הציבורי, באופן שיש בו להטיל אימה על הציבור (להלן: "**ההתפרעות**"). בעקבות מעשי ההתפרעות, הגיעו שוטרים (להלן: "**השוטרים**") למקום, על מנת לפזר את ההתקהלות.

בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, הגיע הנאשם למקום ונטל חלק בהתפרעות במהלכה יידה מספר אבנים לעבר השוטרים, אשר עמדו במרחק של מספר עשרות מטרים ממנו, זאת תוך כדי שמתפרעים אחרים, ששהו בסמוך אליו, זורקים אבנים נוספות וכן מיידים זיקוקים לעבר השוטרים, כל זאת בצוותא חדא עימם, הכל במטרה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם בכך. בתגובה, השוטרים השתמשו באמצעים לפיזור ההתפרעות והנאשם התרחק מהמקום.

הנאשם במעשיו כמתואר לעיל השתתף בהתפרעות בכך שהשתתף בהתקהלות אסור שהחלו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, ובצוותא חדא עם אחרים, יידה אבנים לעבר שוטרים, במטרה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק, או להכשילם בכך.

טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הפנתה לתיקון המהותי בכתב האישום, לגילו הצעיר של הנאשם, ולעובדה שהוא נעדר עבר פלילי. בכל הקשור לאישום השני, טענה למתחם עונש הולם שבין 12 ל- 24 חודשים, וציינה כי אלמנט החומרה נבע מהתזמון של המעשה, עת הנאשם הבחין במתפרעים הורסים את המתחם ושבר באמצעות מקל מנורה שהייתה תלויה בכניסה למתחם. בכל הקשור לרכיב של הפיצוי, ציינה כי הנזק שנגרם לבעלים של המתחם הוא נזק משמעותי ביותר, וזאת גם בשים לב לכך שחלקו של הנאשם היה מצומצם, אולם יש להסתכל על האירוע כולו וההקשר בו בוצעה העבירה. עוד ציינה כי מדובר בפיצוי עונשי, כאשר יש חשיבות עקרונית לכך שהנאשם יפצה את קורבנות העבירה בגין מעשיו, גם אם המדינה מפצה את בעלי העסקים שנפגעו. בהקשר זה הדגישה, כי גובה הפיצוי אינו נובע בהכרח מגובה הנזק שהיה מצומצם במקרה זה, ובהתאם, ביקשה להטיל על הנאשם פיצוי באלפי שקלים. עוד ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בעבירות בהן הורשע. הפנתה לפסיקה רלוונטית.

טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם, הפנה לתיקון המהותי בכתב האישום שנבע מקשיים ראיתיים משמעותיים. עוד הפנה להעדר כל עבר פלילי, ולנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר עתיד להתחתן בקרוב. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות באישום הראשון, ציין כי חלקו של הנאשם היה מינורי והסתכם בשבירת המנורה בפתח המתחם אליו הנאשם כלל לא נכנס, כאשר הנזק שנגרם ממעשהו זה אינו רב (מאות שקלים), ובהתאם יש לקבוע את גובה הפיצוי. בכל הקשור לרכיב המאסר המותנה, הויתר את הקביעה לשיקול דעת בית המשפט.

6. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירות והביע חרטה. הנאשם ציין כי הוא מאורס ועתיד להתחתן, עובד לפרנסתו ורכש בית. עוד ציין, כי כל חייו עבד עם יהודים, הוא מצוי עמם בקשרים טובים, והוא לא פעל ממניע של גזענות.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

7. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה

ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

8. הערכים החברתיים אשר נפגעו הם שמירה על הסדר הציבורי, בטחון הציבור ושלמות גופם וחייהם של גורמי אכיפת החוק. בתי המשפט עמדו לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המונים, שמציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ואף עלולות להוביל לפגיעות רציניות בגוף ורכוש. לפיכך, נקבע כי יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות שעלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה (ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אסווד; ע"פ 5590/16 איברהים נתשה נ' מדינת ישראל; ע"פ 4737/16 פלוני נ' מדינת ישראל).

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה. מדובר במעשים, שלא זו בלבד שיוצרים סיכון לשלומם של השוטרים, אלא שהם אף קוראים תיגר על ריבונותה של המדינה ושלטון החוק. לאחרונה, עמד בית בית המשפט העליון, במסגרתו של ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המונים כשלעצמן, אשר מציבות סכנה ממשית וקרובה לחיי אדם ורכושו. לפיכך, נקבע כי "...יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה".

נסיבות ביצוע העבירות

9. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת כתב האישום המתוקן כמפורט לעיל.

בכל הנוגע לאישום הראשון, אמנם הנאשם לא נכנס למתחם הווילה והנזק שגרם בשבירת המנורה אינו רב, אך אין להתעלם ממכלול האירועים כמפורט בכתב האישום והעובדה שמעשיו של הנאשם בוצעו במקביל ובסמוך לאירועי ההתפרעות הקשה כל כך שהתרחשה במקום, ולא ניתן לומר שמעשיו בוצעו בחלל ריק וללא קשר לאותם האירועים.

אשר לאישום השני מדובר בנסיבות חמורות של יידוי אבנים לעבר השוטרים במהלך התפרעות. גם אם הנאשם עמד במרחק של עשרות מטרים מהשוטרים שלא נפגעו ממעשיו, מדובר באירוע חמור שפוטנציאל הנזק הטמון בו רב ביותר.

10. במכלול הנסיבות, אני סבור כי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה יש למקם ברף הבינוני ביחס לאישום הראשון וברף הבינוני ומעלה ביחס לאישום השני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר משמעותיים. **בעפ"ג (י-ם) 43417-02-16 מדינת ישראל נ' מהדי אבו-רגוב** הנאשם הורשע בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בכך שהשתתף בהתפרעות, במסגרתה שרפו צמיגים ויידו אבנים לעבר שוטרים בעמדת פילבוקס, כשהוא עצמו יידה אבנים לעבר השוטרים ממרחק כמה עשרות מטרים. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל. בערעור לבית המשפט המחוזי עונשו של הנאשם נשאר על כנו תוך שבית המשפט המחוזי מעיר כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר. **בעפ"ג (י-ם) 21523-08-15 מדינת ישראל נ' ענאתי** הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות בכך שיידה אבנים לעבר שוטרים במסגרת התפרעות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשים ועד 13 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש, ונקבע מתחם שבין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל ועונש המאסר הועמד על 10.5 חודשים. **בעפ"ג (י-ם) 33871-01-15 מדינת ישראל נ' אשרף עזאיה** הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות בכך שהשתתף בהתפרעות, יידה אבנים לעבר שוטרים ופגע באחד מהם. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 3-15 חודשי מאסר בפועל וגזר שלושה חודשי מאסר בפועל. במסגרת הערעור הוחמר עונשו והועמד על 7 חודשי מאסר בפועל. **עפ"ג (חי') 26975-04-22 מדינת ישראל נ' שמוך**, הנאשם הורשע בעבירות של התפרעות, הפרעה לשוטר בצוותא בנסיבות מחמירות, בכך שהשתתף בהתקהלות אסורה רבת משתתפים ונטל חלק בהתפרעות במהומות באירועי "שומר החומות". באירוע הראשון הוא יידה מספר אבנים לעבר שוטרים שעמדו במרחק של 30-40 מטרים ממנו ויום למחרת הוא השליך לעבר שוטרים שעמדו במרחק של עשרות מטרים ממנו שני בקבוקי זכוכית. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשים ל- 16 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המוסכם מצוי בתוך מתחם העונש ההולם

12. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים הינו ראוי ובדעתי לאמצו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

13. לקולה אני מביא בחשבון את הודאתו של הנאשם, קבלת האחריות, הבעת החרטה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כך יש להביא בחשבון לקולה את העובדה שמדובר בנאשם הנעדר כל עבר פלילי ואת תקופת מעצרו מאחורי סורג וברח ורצונו לחזור לאורח חיים נורמטיבי ולהקים משפחה.

14. בכל הקשור לרכיב הפיצוי, אמנם הנזק שנגרם על ידי הנאשם באישום הראשון, נמדד במאות שקלים, אלא שהפיצוי הינו עונשי ואינו קשור בהכרח בגובה הנזק הממוני שנגרם. בהקשר זה נפסק כי **"...אחריותו של המשיב אינה נקבעת אך על פי תרומתו הישירה לאירוע, אלא מתוך ראייה רחבה יותר של מטרות המשותפת של ההמון שהוא היה חלק ממנו..."** (ע"פ 10423/07 מדינת ישראל נ' סיטרין). עוד נקבע בע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד "יש מקום ליתן משקל מתאים גם לפרק הזמן שבו נעברו העבירות, במהלכו היתה האוכלוסיה האזרחית נתונה למתקפה של אלפי רקטות, כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן, ובמקביל התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות, שכלל תקיפת כוחות הביטחון, כמו גם אזרחים יהודים וערבים.", בהתאם, אני סבור שיש להטיל על הנאשם פיצוי כספי בסכום גבוה מסכום מהנזק שנגרם בפועל.

15. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 06.06.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, את אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.1.2023.

הנאשם ישלם לכל אחד מבעלי החברה, מר אלי סעדון ומר אברהם שמואל רבינוביץ פיצוי כספי בסך 3,000 ₪ (סה"כ 6,000 ₪).

סכום הפיצוי ישולם עד ליום 01.02.2023.

יש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את בעלי החברה בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשפ"ג, 15/11/2022 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, שופט